

Les cançons d'Ariadna

Salvador Espriu
«El sotjador»

*Mentre el temporal fa moure
galls i trincoles com en un viàtic
d'apareguts, un noi covard mira
com s'atansa el Capità Holandès
i diu, amb una veu clarament
esgarrifosa:*

—Només un rostre en la tenebra.

A tots els ports on fujo
—nau contra vent— m'espera
aquest poder vastíssim
que no té nom.

Un ull sense parpella
sotjant-me
en nit dintre tenebra.

Esguard de glaç, lluita del fi de l'ànima
muda, subtil: dolor en la tenebra
senyorejada per l'esglai del rostre
únic, innúmer.

Quan faràs orb, al fons de la tenebra,
el sotjador immòbil?
Els rellotges del mar, com tocarien
pel vell company de l'odi!
Lentes hores del mar ressonarien
pels morts de les fondàries.
Les campanes del mar saludarien
el retorn de la barca.

Ai, alba, tan llunyana
cançó, inassolible
repòs, quan sempre sotja
el rostre d'ull innúmer,
únic, immens, parat, sense parpella!
Un rostre etern, un ull, només un rostre

en nit dintre tenebra.